

Lc 10,1-9

10:1 Sau đó, Chúa chỉ định bảy mươi hai người khác, và sai các ông cứ từng hai người một đi trước, vào tất cả các thành, các nơi mà chính Người sẽ đến.

10:2 Người bảo các ông: "Lúa chín đầy đồng mà thợ gặt lại ít. Vậy anh em hãy xin chủ mùa gặt sai thợ ra gặt lúa về.

10:3 Anh em hãy ra đi. Nay Thầy sai anh em đi như chiên con đi vào giữa bầy sói.

10:4 Đừng mang theo túi tiền, bao bì, giày dép. Cũng đừng chào hỏi ai dọc đường.

10:5 Vào bất cứ nhà nào, trước tiên hãy nói: "Bình an cho nhà này!"

10:6 Nếu ở đó, có ai đáng hưởng bình an, thì bình an của anh em sẽ đến đậu trên người ấy; bằng không, thì bình an đó sẽ quay về với anh em.

10:7 Hãy ở lại nhà ấy, và người ta cho ăn uống thức gì, thì anh em dùng thức đó, vì làm thợ thì đáng được trả công. Đừng đi hết nhà nọ đến nhà kia.

10:8 Vào bất cứ thành nào mà được người ta tiếp đón, thì cứ ăn những gì người ta dọn cho anh em.

10:9 Hãy chữa những người đau yếu trong thành, và nói với họ: "Triều đại Thiên Chúa đã đến gần các ông".

SỐNG CHO CÔNG LÝ HOÀ BÌNH

"Vào bất cứ nhà nào, trước tiên hãy nói: 'Bình an cho nhà này'... Vào bất cứ thành nào... hãy nói: 'Nước Thiên Chúa đã đến gần các ông.' " (Lc 10,5.8-9)

Suy niệm: Khi sai 72 môn đệ đi rao giảng, Chúa Giê-su dặn dò các môn đệ phải nói hai điều: 1/ Trước khi rao giảng bất cứ điều gì, hãy cầu chúc bình an, lời cầu chúc đó luôn được Chúa đáp lời: nếu người nghe không sẵn sàng đón nhận thì chính người nói lại là người hưởng được sự bình an. 2/ Trong bất kỳ tình huống nào, dù được tiếp đón hay không, người môn đệ cũng phải loan báo "*Nước Thiên Chúa đã đến gần*" – tức là rao giảng "*một trời mới đất mới, nơi công lý ngự trị*" (2 Pr 3,13). Thực không phải là việc dễ dàng, bởi vì trong một thế giới còn đầy dẫy bất công, người môn đệ Chúa thay vì được đón tiếp, lại trở thành nạn nhân của bạo quyền. Để đối lại, thay vì sử dụng thủ đoạn hay bạo lực, người môn đệ phải là sứ giả hoà bình, cư xử hiền lành với những lời cầu chúc bình an.

Mời Ban: Được Chúa sai đi nghĩa là được mời gọi rao giảng cho **công lý và hoà bình**. Đó là một thách đố kép cho ơn gọi làm ki-tô hữu hôm nay, bởi vì một mặt phải làm chứng bằng cuộc sống cho công lý và hoà bình, một mặt phải sẵn sàng hứng chịu những khó khăn và bách hại. Nếu bạn cảm thấy mình giống như "*chiên con đi vào giữa bầy sói*" thì hãy nhớ rằng Chúa đã báo trước đó là thân phận tất yếu của những môn đệ Ngài. Ngay cả khi bạn không thể làm gì hay nói gì, bạn hãy còn một vũ khí vô địch, đó là lời cầu nguyện của bạn.

Chia sẻ: Quanh bạn, ai là người bị quên lãng, loại trừ? Họ cần sự chia sẻ gì?

Sống Lời Chúa: Bạn làm một việc hy sinh phục vụ, kết hợp với lời cầu nguyện cho công lý và hoà bình.

Cầu nguyện: [Hát Kinh Hoà Bình.](#)